

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobce: P. F., narozen X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 5. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 10. 5. 2022, č. j. X, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 121 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 10. 5. 2022, č. j. X, kterým byly zamítnuty jeho námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 1. 3. 2022, č. j. X, jímž žalovaná podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) odňala žalobci od 10. 4. 2022 invalidní důchod, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín ze dne 7. 2. 2022 žalobce již

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %.

Žaloba

2. V žalobě žalobce rozporoval závěry posudků posudkových lékařů MUDr. P. a MUDr. E., na jejichž základě mu byl odňat invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně a které byly vypracovány bez přímého vyšetření žalobce posudkovými lékaři. Žalobce nesouhlasil se závěrem, že je alkoholik, když si dá občas skleničku piva. Podotkl, že kromě cirhózy jater, kterou má v lékařských zprávách od roku 2018, posudkoví lékaři nebrali v potaz jeho další zdravotní obtíže – prudkou dušnost při fyzické námaze, trvalý chrapot, špatné spaní, špatnou chůzi a bolest kyčlí. Žalobce poznamenal, že pravidelně navštěvuje psychiatra a ambulanci gastrointestinálního traktu, denně užívá sedm tablet a očekává krevní transfuzi z důvodu nízké hladiny hemoglobinu. Dodal, že invalidní důchod byl jeho jediným příjmem, přičemž nyní je odkázán na dávku v hmotné nouzi a příspěvek na bydlení; žije sám s podporou rodičů ve starobním důchodu.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že výhrady žalobce nejsou důvodné. Konstatovala, že nebyl prokázán funkční deficit v intenzitě indikující invalidizaci a neobstojí ani žalobcem kritizované nepřizvání k jednání, resp. absence přímého vyšetření, neboť úkol posudkových lékařů nespočívá v realizaci primárních klinických poznatků. Dodala, že žalobce neupřesnil, jaké nové skutečnosti by jeho přímé vyšetření přineslo. V souvislosti s proklamovanou tíživou finanční situací žalovaná odkázala žalobce na jiná odvětví systému sociálního zabezpečení.

Ústní jednání soudu

4. Z jednání soudu konaného dne 13. 2. 2023 se žalobce předem omluvil, aniž by požádal o jeho odročení. Soud proto v souladu s § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) věc projednal v nepřítomnosti žalobce.
5. Pověřená pracovnice žalované při soudním jednání odkázala na písemné vyjádření k žalobě a s ohledem na závěry posudku posudkové komise ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
6. Soud při jednání v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl dokazování čtením posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 9. 11. 2022, včetně protokolu o jednání posudkové komise.

Posouzení věci soudem

7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

8. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po uskutečněném jednání dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalovaná přiznala žalobci od 21. 1. 2019 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, neboť podle posudku o invaliditě vypracovaného dne 21. 1. 2019 posudkovou lékařkou MUDr. L. M. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Děčín poklesla pracovní schopnost žalobce o 40 % – rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XI, oddílu F, položce 1b přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“).
10. Dne 7. 2. 2022 se uskutečnila kontrolní lékařská prohlídka, při které posudkový lékař MUDr. J. P., CSc., pro Okresní správu sociálního zabezpečení Děčín posoudil zdravotní stav žalobce a dospěl k závěru, že se u něj jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 2a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí podle posudkového lékaře 10 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity zvyšuje o 10 % na celkových 20 %. Datum zániku invalidity bylo stanoveno na 7. 2. 2022. Na základě tohoto posudku pak žalovaná vydala dne 1. 3. 2022 výše citované rozhodnutí, jímž žalobci od 10. 4. 2022 odňala invalidní důchod, neboť jeho pracovní schopnost poklesla vlivem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 20 %, přičemž pojištěnec je invalidní, jestliže pokles jeho pracovní schopnosti činí nejméně 35 %.
11. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky. Žalovaná si v řízení o námitkách vyžádala nový posudek o invaliditě žalobce, který dne 2. 5. 2022 vypracoval posudkový lékař Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení v Ústí nad Labem (dále jen „LPS“) MUDr. P. E. Tento posudkový lékař opětovně posoudil zdravotní stav žalobce a dospěl k obdobnému závěru, který je obsažen již v posudku o invaliditě ze dne 7. 2. 2022, tj. že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 2a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovil posudkový lékař na 10 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se podle § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nemění; současně potvrdil datum zániku invalidity 7. 2. 2022. Na základě tohoto nového posudku vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 10. 5. 2022, kterým byly námitky žalobce zamítnuty a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 1. 3. 2022 s odůvodněním, že došlo k zániku invalidity, neboť pokles pracovní schopnosti u žalobce činí 10 % a pro trvání invalidity je nutné, aby pokles pracovní schopnosti dosahoval nejméně o 35 %.
12. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění platí, že „[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.“ Z odstavce 2 citovaného ustanovení vyplývá, že pokud pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

prvního stupně, pokud poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

13. Pracovní schopnost je definována v § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, podle kterého platí, že *„[p]racovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“* V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
14. V § 39 odst. 5 zákona o důchodovém pojištění je dále stanoveno, že *„[z]a zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.“* V souladu s odstavcem 6 téhož ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Podle odstavce 7 téhož ustanovení je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.
15. Soud podotýká, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity. Z § 2 odst. 3 této vyhlášky přitom vyplývá, že *„[j]e-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.“*
16. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity dále platí, že *„[v] případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

17. V projednávané věci byl žalobci odňat invalidní důchod a jeho námitky byly zamítnuty s odůvodněním, že z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 10 % (resp. 20 %), přičemž pro trvání nároku na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně je nutné, aby míra poklesu pracovní schopnosti činila minimálně 35 %.
18. Soud připomíná, že jedním z předpokladů pro vznik a trvání nároku na invalidní důchod je existence invalidity pojištěnce ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda u žalobce skutečně došlo k zániku invalidity k datu 7. 2. 2022 a zda tento stav trval ke dni vydání napadeného rozhodnutí. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, že žalobce získal potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto se soud touto otázkou nezabýval.
19. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkového lékaře LPS o míře poklesu žalobcovy pracovní schopnosti. Soud se s tímto závěrem lékaře nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci tohoto soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 s. ř. s. v návaznosti na § 77 téhož zákona odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem, která je v těchto věcech podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posuzování zdravotního stavu žalobců v soudních řízeních ve věcech důchodového pojištění. Tato posudková komise nově posoudila žalobcův celkový stav, míru poklesu jeho pracovní schopnosti, stupeň invalidity a datum jejího případného zániku.
20. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované posudkovou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení [předsedkyně MUDr. H. H., lékař MUDr. M. H. (odbornost: interní lékařství) a tajemnice L. W.], posudek ze dne 9. 11. 2022 byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace. Žalobce nebyl jednání komise přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy, zprávy, vyšetření a další listiny měla komise k dispozici. Na základě posouzení lékařských zpráv (zejména zprávy ze dne 20. 2. 2020, 21. 4. 2022 a 15. 9. 2022 – MUDr. Z. K., ze dne 10. 6. 2022 – MUDr. P. C., ze dne 7. 6. 2022, 9. 6. 2022 a 24. 8. 2022 – MUDr. J. M., ze dne 19. 8. 2022 – MUDr. M. V., ze dne 6. 10. 2022 – MUDr. K. Z.), zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. O. V., spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín a spisové dokumentace námitkového řízení pak posudková komise dospěla k závěru, že v období od 21. 1. 2019 do 1. 5. 2022 žalobce byl invalidní v prvním stupni invalidity ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, neboť u něj byl shledán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 35 %. V období od 2. 5. 2022 do dne vydání napadeného rozhodnutí (tj. k 10. 5. 2022) žalobce byl invalidní ve třetím stupni invalidity ve smyslu § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, neboť u něj byl shledán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 70 %.
21. Soud zdůrazňuje, že předmětem řízení vedeného žalovanou bylo odnětí invalidního důchodu. Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění platí, že „*[z]jistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.*“ Pro projednávanou věc je proto rozhodující, zda u žalobce byly splněny zákonné podmínky

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

pro odnětí invalidního důchodu k datu 10. 4. 2022, tj. zda skutečně došlo k zániku invalidity, jak shledala žalovaná.

22. Posudková komise konstatovala, že se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s tím, že v období od 21. 1. 2019 do 1. 5. 2022 (tj. i k datu žalovanou zjištěného zániku invalidity dne 7. 2. 2022) byla rozhodující příčinou tohoto stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce *středně těžká porucha se sníženou kapacitou jater, kompenzovaná jaterní cirhóza s lehkými mimojaterními projevy v důsledku dlouhodobého abusu alkoholu*. Posudková komise proto hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce podle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to podle kapitoly XI – *postižení trávicí soustavy*, oddílu F – *postižení jater*, položky 1 – *autoimunitní hepatitida, hepatopatie jiné než virové etiologie, nealkoholická steatohepatitida, primární biliární cirhóza, primární sklerotizující cholangitida, alkoholické postižení jater, jaterní steatóza, jaterní steatofibróza, jaterní cirhóza, toxické poškození jater, poškození chemickými látkami*, podpoložky 1b – *středně těžké poruchy, se sníženou funkční kapacitou jater, kompenzovaná jaterní cirhóza, lehkí mimojaterní projevy, významná dlouhodobá únava, se značným snížením celkové výkonnosti při obvyklém zatížení, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi nebo omezeny, podle rozsahu poruch a omezení*. Pro toto zdravotní postižení stanovuje vyhláška rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 30 až 45 %. Posudková komise zvolila v případě žalobce hodnotu 35 % a vyslovila, že v daném období trvala u žalobce invalidita prvního stupně. Obdobně hodnotila pokles pracovní schopnosti žalobce i posudková lékařka MUDr. L. M. dne 21. 1. 2019.
23. V období od 2. 5. 2022 (i k datu vydání napadeného rozhodnutí dne 10. 5. 2022) byla podle posudkové komise rozhodující příčinou žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti *progrese onemocnění jaterní cirhózy do stadia těžkého jaterního poškození – klasifikováno Child-Pugh B (8b)*. Posudková komise proto hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce podle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to podle kapitoly XI – *postižení trávicí soustavy*, oddílu F – *postižení jater*, položky 1 – *autoimunitní hepatitida, hepatopatie jiné než virové etiologie, nealkoholická steatohepatitida, primární biliární cirhóza, primární sklerotizující cholangitida, alkoholické postižení jater, jaterní steatóza, jaterní steatofibróza, jaterní cirhóza, toxické poškození jater, poškození chemickými látkami*, podpoložky 1d – *zvláště těžké poruchy, dekompenzovaná jaterní cirhóza – klasifikace Child-Pugh B, C, těžké mimojaterními projevy nebo konečná stadia, jaterní insuficience, terminální fáze jaterního selhání*. Pro toto zdravotní postižení stanovuje vyhláška rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 70 až 80 %. Posudková komise zvolila v případě žalobce hodnotu 70 %. Lze tedy shrnout, že podle posudkové komise u žalobce k zániku invalidity nedošlo.
24. Soud zhodnotil citovaný posudek posudkové komise ze dne 9. 11. 2022, který představuje stěžejní důkaz v tomto soudním řízení, a dospěl k závěru, že posudek byl vypracován po náležitém posouzení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Soud pokládá předmětný posudek za úplný, objektivní a přesvědčivý.
25. Soud nepřehlédl, že žalovaná v reakci na posudek posudkové komise ze dne 9. 11. 2022 namítala, že stanovil pokles pracovní schopnosti žalobce k rozhodnému datu na 70 %, aniž by obsahoval náležitosti podle § 39 odst. 4 písm. f) zákona o důchodovém pojištění a podle § 7 písm. f) bod 6 vyhlášky o posuzování invalidity.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

26. Podle § 39 odst. 4 písm. f) zákona o důchodovém pojištění platí, že „[p]ři určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.“ Z § 7 písm. f) bodu 6 vyhlášky o posuzování invalidity vyplývá, že „[p]osudek o invaliditě obsahuje výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.“
27. Žalované lze přisvědčit v tom, že v souladu s citovanými ustanoveními by měl posudek o invaliditě obsahovat úvahu, zda je žalobce schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek, neboť posudková komise u žalobce shledala pokles pracovní schopnosti o 70 % (v období od 2. 5. 2022). Jak však soud konstatoval výše, pro projednávanou věc bylo rozhodné to, zda u žalobce došlo k zániku invalidity, či nikoli, přičemž závěry posudku posudkové komise ze dne 9. 11. 2022 jsou v tomto ohledu zcela jednoznačné. Skutečnost, že posudková komise pro období od 2. 5. 2022 do dne vydání napadeného rozhodnutí (tj. k 10. 5. 2022) stanovila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce na 70 %, aniž by výslovně uvedla, zda je žalobce schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek, je z hlediska předmětu správního řízení, jímž bylo odnětí invalidního důchodu, irelevantní.
28. S výše popsáním závěrem posudkové komise se soud ztotožnil a za daného stavu věci neshledal potřebu, aby byl posudek posudkové komise ze dne 9. 11. 2022 doplňován či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání žalobcova zdravotního stavu. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení poté, kdy byli s citovaným posudkem seznámeni, nevznikli ani žalovaná, ani žalobce. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět další dokazování, koresponduje s ustálenou judikaturou soudů rozhodujících ve správním soudnictví včetně Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, publ. pod č. 150/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48, či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92).
29. Posudek posudkové komise podle názoru soudu zároveň představuje dostatečnou odpověď na žalobcovy námitky směřující proti závěrům posudků o invaliditě vyhotovených ve správním řízení, které posudková komise korigovala v tom smyslu, že k zániku invalidity nedošlo. Směrem k žalobci soud současně poznamenává, že klíčový podklad při určování rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, stanovení samotného poklesu pracovní schopnosti a určení stupně invalidity představují lékařské zprávy jednotlivých odborných lékařů, z nichž posudkoví lékaři následně vycházejí. Soud proto nepovažuje za pochybení, pokud posudkoví lékaři ve správním řízení žalobce osobně nevyšetřili.
30. Namítá-li žalobce, že invalidní důchod byl jeho jediným příjmem, přičemž nyní je odkázán na dávku v hmotné nouzi, příspěvek na bydlení a podporu svých rodičů ve starobním důchodu, soud podotýká, že mu v tomto řízení nepřísluší hodnotit žalobcovu finanční situaci, neboť ta nemá žádný vliv na pokles jeho pracovní schopnosti, která je rozhodujícím faktorem při stanovování stupně invalidity.
31. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, (zejména vycházejí ze závěru posudkové komise, že u žalobce nedošlo k zániku invalidity) dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Žalovaná totiž při svém rozhodování vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu (za hlavní podklad svého rozhodnutí vzala nesprávný posudek posudkového lékaře LPS o invaliditě žalobce ze dne 2. 5. 2022), což zakládá vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Soud proto napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro vadu řízení zrušil a současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. Bude proto na žalované, aby znovu rozhodla o námitkách žalobce, přičemž bude vycházet z toho, že v případě žalobce nebyly naplněny zákonné podmínky pro odnětí invalidního důchodu.

32. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalované povinnost zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 121 Kč, která odpovídá zaplacenému poštovnému. Jiné náklady řízení žalobci podle obsahu soudního spisu nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 13. února 2023

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.